

N:o 62.

Af Herr **L. F. Odell**: *Om anvisande af medel till förhöjd dag-aflöning för beväringssmanskäpet.*

Som den nya värnpligtsslagen nästa år börjar träda i kraft, hvarigenom de värnpligtiges öfningstid kommer att förlängas för att sedermera hvarannat år ökas, till dess fulla antalet öfningsdagar blifvit uppnådt; så synes mig, alldenstund de värnpligtige äfven under fredstid mer än hittills komma att tagas i anspråk för att utbildas till landets försvar, vara rättvist och billigt, att i förhållande till de ökade fordringarna bereda dem en större ersättning.

En dylik förmån har ock blifvit så väl af landtförsvarskomitén förordad som af Kongl. Maj:t föreslagen (se bil. till statsverkspropositionen 4:de hufvudtiteln sid. 34—38) samt af representanter i Riksdagen påyrkad. Det var tydligt under förutsättning af och förhoppning om beredande af större aflöning åt värnpliktig jemte fixerande af indelningsverkets börda många representanter lemnade sitt votum för bifall till det nya värnpligtssförslaget.

Men den förhöjning af dagaflöningen, som af Kongl. Maj:t förslagits, nemligen från 6 till 10 öre per man och dag, är, enligt min uppfattning, allt för ringa i förhållande till de ökade fordringarna. Så vidt jag kunnat finna, har Kongl. Maj:t stannat vid 10 öres dagaflöning för de värnpligtige af det skäl, att för stammens lägsta underbefälsgrad eller vice korpralerne dagaflöningen är bestämd till sagda belopp, hvarför, som det vill synas, det icke skulle vara passande att gifva manskapet af värnpligtige mera. Men vid en jemförelse i denna del mellan en yrkessoldat och en värnpliktig bör bemärkas, att icke blott vice korpraler utan jemväl stamsoldater uti annan aflöning uppbära ett belopp, som, beräknadt endast för öfningsdagarne, i allmänhet uppgår

till 1 krona per dag. En sådan aflöning, för att icke nämna andra förmåner, sakna de värnpligtige. Då härtill kommer, att värnpligtigs öfningar inträffa under den för arbete mest dyrbara och inbringande årstiden, torde en väsentlig höjning af det utaf Kongl. Maj:t föreslagna beloppet vara tillräckligt motiverad. Derigenom skulle äfven, så är min tro, mycket af det missnöje och de bekymmer, som den nya värnpligtslagen onekligen framkallat, kunna, om icke helt undanrödjas, dock i betydlig mån förmildras.

Af det anförda torde behofvet så väl som rättvisan af en förhöjd dagaflöning för de värnpligtige vara ådagalagdt.

På grund af hvad jag här ofvan haft äran anföra får jag vördsam samt föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta:

1:o) att värnpliktig från och med den dag, han inställer sig å vederbörlig ort och ställe för att afgå till mötesplatsen, till och med den dag, då han af vederbörande befäl eller tjensteman lemnas för att gå till sitt hem, af staten erhåller minst 25 öre såsom dagaflöning, utom den af Kongl. Maj:t föreslagna marschaflöningen och;

2:o) anvisa för detta ändamål erforderliga medel.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1886.

L. F. Odell.